

El temps passa...

Davant de l'expectació despertada pels esdeveniments revolucionaris en les altes conques del Cardener i del Llobregat i el pànic que a Madrid s'apodera de les classes conservadores, cal que insisteixi una vegada més en les emocions i sorpreses, contratemps i desenganys, esveraments i ensurts que sotgen a les nostres classes conservadores per la llur manca de facultats d'adaptació a les realitats vivents de la República.

Les classes conservadores, es creien que fent un acte platònic d'adhesió incondicional a la República, acatant el nou règim, podrien continuar tranquil·lament, impunement exercint el guiatge i la supremàcia que obertament o d'una faïso jesuítica, feia trenta anys que imposaven als governs i als pobles de la, per sempre, desapareguda monarquia borbònica.

L'actuació netament dretista i patronal del darrer governador de Barcelona, mestre en les arts subtils i rastres dels nostres superbürgesos ultra conservadors dins el camp social, afavoriren extraordinàriament l'eclosió d'aquestes il·lusions enganyadores dels nostres vells elements de dretes.

El temps, per ells, passava endebades. La revolució fou només un moment d'esglai. La República la consideraren com una nova cleda de governants, tan venals i tan sedents d'honors i de passaments, com les velles colles monàrquiques i creient-se prudents i astuts, vius i omnipotents, maniobraren en conseqüència i passaren immediatament les xarxes de les antigues combinacions i conxorxes per tal d'aprofitar-se de la República, com havien convertit en or i en poder les suors i la salut del poble explotades per ells amb el cinisme vengonyant dels antics mercaders gitats a cops d'espolsadors del Temple pel mateix Jesucrist.

Tot just apagat el ressò de les paraules del lloc tinent de Cambó, el seu deixeble més vistent Ventosa i Calvell afirmant que estàvem en període pre-normal, esclaten les violents i exaltades commocions de la Conca del Llobregat i els seus adoradors, poc confiats en les seves paraules, tancaven caixes i portes i

tremolosos preveien altra volta apocalíptics cataclismes.

Por, por i sempre por davant les forçades conseqüències de la llur actitud política i social. El temps passa. La revolució ha triomfat. El poble és sobirà. La democràcia i la llibertat ja no són solament paraules. Són dues realitats vives que manen i governen. Perduts seran els que vulguin oposar-s'hi. Cal, amics conservadors, que deseu per antiquades les vostres velles idees; cal que abandoneu dins el quarto dels mals endreços les vostres prerogatives i privilegis incompatibles amb l'ordre republicà, amb el govern democràtic, amb la sobirania del poble. Ja no és la monarquia i vosaltres sols qui disposa i governa. És tot el poble el que mana i demana justícia i fraternitat.

El temps passa i cal que us poseu a to amb el temps nou. Cal que esdevingueu europeus. Cal que impleteu vosaltres ajudant a l'obra del govern republicà a resoldre el problema econòmic ibèric. A estructuretur totes aquelles lleis obreres d'atur forçós, de previsió, de malalties, de vida cara, de salaris mínims, d'higiene, de cultura, de salut pública, de cooperació social que són vigents en els altres pobles del continent. Cal que compliu escrupulosament les lleis de sanitat i d'assegurances en les vostres fàbriques i tallers, cal que modernitzeu el vostre utilitatge industrial i doneu a la tècnica la importància que és menester reconèixer-li per l'avenç i l'eficàcia de tota empresa i cal per damunt de tot, que desterreu per sempre més del vostre cervell la idea d'ésser la vostra fàbrica, el vostre taller, la vostra empresa una absoluta propietat privada. Cal que accepteu que en molts aspectes se surt de l'esfera purament privada i que escolteu la veu i eregueu els manaments de la democràcia i del govern del poble del que vosaltres mateixos formeu part.

Cal no tenir por i caminar endavant. Si sou previsors, amics de la dreta; si sou comprensius, no tremolareu i mirareu l'esdevenidor amb franc optimisme, col·laborant francament a l'obra de la nova ciutadania republicana. Els nostres obrers, la nostra classe treballadora no sent ni vol la revolució per la

Ha estat complert l'article 26 de la Constitució

El Govern dissol la Companyia de Jesús; els seus béns seran nacionalitzats i afectats a fins docents i benèfics

El cap del Govern ha sotmés a la firma del President de la República el decret següent:

"El artículo 26 de la Constitución de la República Española declara disueltas aquellas órdenes religiosas que estatutariamente impongan además de los tres votos canónicos, otro especial y de obediencia a autoridades distintas de la legítima del Estado, debiendo ser nacionalizados sus bienes y afectados a fines benéficos y docentes.

Es función del Gobierno ejecutar las decisiones que la potestad legislativa hubiera adoptado en el ejercicio de la soberanía nacional, y refiriéndose concretamente el precepto constitucional a la Compañía de Jesús, que se distingue de todas las demás órdenes religiosas por la obediencia especial a la Santa Sede, como lo demuestra, entre innumerables documentos la bula de Paulo III, que sirvió de fundamento canónico a la constitución de la Compañía y a las propias instituciones de ésta, que de modo evidente la consagra al servicio de la sede apostólica, a propuesta del ministro de Justicia y de acuerdo con el Consejo de ministros vengo en disponer lo siguiente:

Artículo primero. Queda disuelta en el territorio español la Compañía de Jesús.

El Estado no reconoce persona-

lidad jurídica a la mencionada Institución religiosa ni a sus provincias canónicas, casas, residencias, colegios, ni a cualesquiera otro organismo, directa o indirectamente, dependiente de la Compañía.

Art. 2.º Los religiosos y novicios de la Compañía de Jesús cesarán en la vida común, dentro del territorio nacional, en el término de diez días a contar de la publicación del presente decreto.

Transcurrido dicho término, los gobernadores civiles darán cuenta al Gobierno del cumplimiento de esta disposición.

Los miembros de la disuelta Compañía, no podrán en lo sucesivo convivir en la misma casa en forma manifiesta ni encubierta, ni reunirse o asociarse para continuar la extinguida personalidad de aquella.

Art. 3.º A partir de la publicación de este decreto, no realizarán las entidades mencionadas en el artículo 1, ni ninguno de sus miembros por sí, u por persona interpuesta, ya sea a título lucrativo, ya en título honoroso, actos de libre disposición de los bienes propios de la Compañía, o poseídos por ella.

Artículo 4.º En el plazo de cinco días los gobernadores civiles remitirán a la presidencia del Consejo, relación criticada de las casas ocupadas o que lo hubiesen estado

(Segueix a la pàgina 5)

revolució. El buit que ha fet als que amb tràgica lleugeresa volien comprometre l'avenç incessant del nostre poble ho diu ben clar. La nostra classe treballadora, però, sent vivament les seves necessitats de classe, la seva dignitat, vol sentir-se lliure del pesombre de la manca de treball, de la malaltia i de la insuficiència de mitjans econòmics. La vostra incomprensió i la vostra ambició i la vostra negativa a tota actuació social i al reconeixement dels drets legítims d'associació amb absoluta independència de tota ingerència estrangera, la porten per camins de desesperació que no són els seus, però que abonen l'obra

pertorbadora dels revolucionaris ultrancers.

Esquerra Republicana de Catalunya sent la responsabilitat del moment i lluny de tots els extrems eixores incompatibles amb el temps que vivim, siguin d'extrema dreta o d'extrema esquerra atacats de morbositats revolucionàries, seguirà el seu apostolat i la seva obra de govern treballant per l'ordre nou republicà, pel govern de la democràcia, pel respecte a les llibertats ciutadanes i per la instauració de la justícia de tots per a tothom.

J. RIERA I PUNTÍ
Madrid, 21-1-1932.